

עס איז נישט דא קיין שום אונטערשיפטען פון די ויכנים ווייל די מודעה איז נישט אמת און עס איז אריין געשטעלט בעווארען אין יוד שלא ברצון הרבנים, נאר כדרכו כבודש די בעל הבית פון יוד טיעט וואס ער וויל (אזוי ווי ביי קאטש ימ"ש ועוד).

בה

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדא

מודעה

באסיפה שהתקיימה ביום שנכפל בו כי טוב לסדר בראשית, כ"ה לחודש תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק, בלשכתינו. ואשר בה השתתפו כמה עשרות מחברינו הרבנים הגאונים שליט"א ובראשם הגאונים הצדיקים שליט"א חברי הנשיאות. על דבר הערעורים שנפוצו כי המקולין (גם אותן שהם בהשגחת רבנים מובהקים) מוכרין בשר שאינו מנוקר ויכולין להכשל ח"ו באיסור חלב החמור. אחרי משא ומתן ודיון ארוך, הוחלט לפרסם כדלהלן:

א. לא נתברר לנו שום יסוד לערעורים הללו, ולכן כל מקולין בחזקתן הראשונה

דאס איז שקר גמור אזוי ווי די אלע ווייסען וואס איז דאס פארגעגאנגען. און אין מיטען אסיפה עומדים. האס איין רב זיך אויפגעשטעלט און אפען גערעגט - צו מ'פען עסען די פלייש צו נישט, האס קיין שום רב נישט בענטערט ווייל זיי האבען געוויסט דעם אמת, נאר די איינער רב וואס האט יאהרען לאנג געעכען די הכשר זייף פיל-פארט זיך אנגערויפטען אן עס און זיך און מ'פען עס עסען. - עס איז פוראדעב!!!

ב. סדר הניקור הנהוג פה במדינתנו הוא כפי שנהגו בקהלות קדושות משנים קדמוניות תחת דגלם והדרכתם של רבותינו מאורי הדורות זי"ע.

דאס איז און ליגענט די אלע סנקרים דא זענען נישט קיין סנקרים, זיי זענען כוסטערס און זיי זענען נישט קיין ניקור, כדער.

ג. מכיון שישנם שינויים בין מקולין אחד לחבירו על סדר הניקור, כאשר נתבאר באסיפות שהתקיימו בהתאמהיר עוד בקיץ שנת תשמ"ב לפ"ק. נבחר עתה ועד של רבנים שהחליטו בהתייעצות והסכמת חברינו הרה"ג שליט"א לקבוע סדר כללי על הניקור. ותורה אחת יהי להם.

די התאחדות הרבנים האס אין חס"ב ארטיסגעטיקט מודעה פאר כוסטערס אז עס איז דא חלב אויף בעוויסער שטיקלאך פלייש על כן זאל מען אנטונג געבען, און דאס מיינט מען דא אז מ'וועט דאס יעצט מחקן זיין "די הלכה" - עס איז יעצט דא חלב נאר מ'ווייל עס מחקן זיין, נאר קיינער זאל נישט ווייסען דער פון מ'זאל עסען זיין מ'זאל עסען זיין.

ד. משגיחים אשר יתמחו בהלכות ומלאכת הניקור, יפקחו אצל כל המקולין, ויבדקו אותן שאין להם השגחה מרבנים, לראות אם עושים מלאכתם לפי ההוראות שינתן עס וועט זיין משגיחים אזוי ווי די התאחדות הרבנים האס געזאגט אז עס וועט זיין משגיחים אין די להם. וויילאסטבורגער בעקערס נאך די מעשה וואס מ'האט געטראפען טרייפענע אייער ביי איין בעקער.

ה. המנקרים שישתלמו בסדר הניקור אשר יונהג על ידינו, ויעמדו לבחינה ונסיון, יקבלו תעודה על זה. איינער פון די ועד איז דער זיין פון נירבאטור רב, נע, !!! פרעגט מען איין איז דאס א ועד, הייסט דאס מחקן בעווען?.

ו. אלו המקולין אשר יצייתו לדברינו ויהיו פרים למשמעתינו, יפורסם שמותם שיכולין לסמוך עליהם. און טאמער נישט וועט מען עס רודף זיין מיט פעראר ביי ער וועט זיך אונטערגעבען.

שלהי תשרי שנת תשמ"ג לפ"ק.

התאחדות הרבנים דארדה"ב וקנדא

וואו זענען די אונטערשיפטען פון די רבנים וואס זענען בעווען ביי די אסיפה??? זיי האבען געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, פאר וואס האבען זיי נישט אונטערגעשריבען די מודעה??? נאר וואס דען, די רבנים האבען נישט געזאגט אז מ'איז נישט דא קיין חלב, נאר דער עומץ פראט אליין האט געזאגט אז עס איז נישט דא קיין חלב, נאר עס האט עס נישט געמאסט אליין אונטערושריבען.

סחירה מרישא לסיפא, מרישא נאמר "שאר" ע"מ יסוד לערעונו", רמ"פא מתיב א"ו שיצנייתו יכולים לסמוך עליהם שמע מינה דלעת עלת א"א לסמוך על שום רמ"פא. וכל האודעה כולו הוא סחירה לכודעה 3 ויש ליישב ברוח כי המודעה בעמוד 3 גריכים להראות פנים שנתקנת.

כס"ד

**למען האמת אודות המודעה בהעתו "דער ארץ" אודות נמנו החלב
היות שאתמול הוחלט באסיפה ע"י הרבנים הגאונים
ממאנטעווידיעא, ומאודווארי, ומדהומ"ץ דקהלת יעקב דפאפא
בשליחות אביו הגה"צ שליט"א נשיא הכבוד דהתאחדות הרבנים
בהסכמת אדמו"ר מסאטמאר שליט"א הנשיא. שלא לפרסם לעת
עתה המודעה של ההתאחדות הרבנים בהעתון, מטעם הכמוס.
והמנהלים מדעת עצמם החציפו ועשו מה שעשו ע"כ ידעו הציבור
הרחב שהמודעה של התאחדות הרבנים בלי שום התימה אין לה
שום חוקף ועוז.**

יום ה' לסדר בראשיה תשמ"ג

הכותבים בצער עמוק

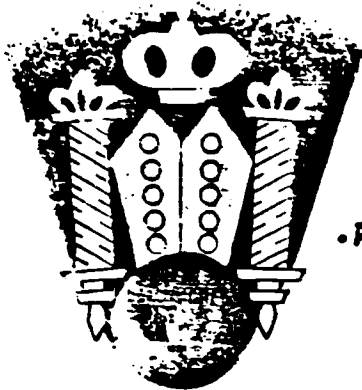
התאחדות הרבנים דארצות הברית וקנדה

CENTRAL RABBINICAL CONGRESS OF THE U.S.A. AND CANADA

85 Division Avenue

Brooklyn, N. Y. 11211

384-6765

יום ג' לסדר קרח, א' תמוז שנת תשמ"ב לפ"ק.

ישיבה שני' אודות בניקור'

=====

אחרי משא ומתן ודיונים, הוחלט להציע כדלהלן:

א. להודיע לרבנים המכשירים ולהזהיר לכל העוסקים במלאכת ניקור, שיש הזנחה רבה בניקור חלב כשיש בו חשש חלב הכליות.

וכמו כן יש חסרון ידיעה בניקור היותר הנקרא "דיקע שענדערליין" שיש חתיכת חלב סרוך בו וקרומים פנ' הצדדים. וגם החלב שתחת הקרום.

המסתמסים עם השחול ידעו שצריך ניקור היטב.

ב. אודות הבשר שאשר צלע י"ב. היות שכרוב קהלות ואפילו במדינת אונגארן לא נשלו בשר זה, לכן צריכים לכה"פ איזה השנחה שינקרו הבשר הזה היטב.

ג. בשר שתחת הצלעות מקום הקרום הלכן העב, היות ולפי חרבה שיסת פוסקים ראשונים ואחרונים יש בו חשש חלב גמור, ע"כ נכון לנקר כל החלב שתחת הקרומים.

נ.ב.

כ"ק ארמו"ר הגאון הצדיק מפאפא שליט"א נשיא הכבוד של התאחדות, החליט לגקן. כל האמור לעיל, כהאשליז שלהם.

מכאן רואין שכבר ידעו הרבנים בתחילת הניצ תשמ"ב הזנחה הגדולה שבניקור. ועכשיו עוסקים במרץ לטשטש המוחות כאילו לא היו דברים מעולם. ע"ל לעיל ע"פ 1.

ופוסקים, אין כוונת דווקא שיחבול עמו בניד שזכר
כאשר עבר ענין או דנכ"כ גם לעשות פסול אלא
אפילו חשד בעלמא שינה עליו קול קלל דפסיק או
קלא דלא פסיק מקרי חשוד, וכניה ראיה לדבר ישייש.
ונתחלה דבריו שם סימן קי"ט כתב אהב פרישם בכלכ
ז אשר יש לפלל עליכם טובא, אבל כפרם זה כניה
ראיות ברורות, וגם מדברי הרש"ם בר"ל נראה ראי
לדבריו, ועוד ראיות ממכח פוסקים ראשונים ואתרונים
ואין להאריך. וא"כ הקצבים האלו שינה עליכם קלא דלא
פסיק שהביאו בשר באסור וקראו חשודים אף לדעת
המחבר והראב"ד, וכפרם שאין לך רגלים לדבר יותר
מזה שלא בניחו השליח צי"ד ליכנס, שהיה כראו לדעת
החדש גדולה עליכם ופרקו מעליכם עול השגת בניד
שזכר פירוש גדולך שאין לשער, ולכל הדיעות אסור
לקנות מהם בלי השגחה כראוי, וקריה אם כמכ קלי
דעתה כמו ששניה רוצה דרוצה שבקצבים שבונוטו.

ד

וקדושת זקני צייט צדקתה לצב"כ אות י"ז
כתב במחנה כדרכה חז"ק: לך לעשות משמרת
ופייג לחקן מקולן מיוחד בכשרות וא"כ נאמן עומד
על גביהן להשיגה פי"ז צניע פקידה שיכ"י בכל כות
גם צעניי ניקור ודומה לכ בעצן הדת חק ג', ולא
תאמר הלא לא כדורות הראשונים חזיתם כהתרונים
בימים הראשונים היו טובים ויראים יותר ומה נשתנה
כיום לחקן ולחוש על מה שלא היה הראשונים וסמכו
על חקת כשרות, דב איתו דתשובתו צדו בשביל שכדורות
הראשונים היו ככל יראים ושלימים וחדים לדבר כי עד
שלא כי כי ראוי לחוש על שום אדם אפילו משול שוגג,
לא כן פחה כי כמלא תמלא מבני עמנו אשר לא כן
ועיני מלאכה בצר לכל מסור, פי"כ אפילו מה שאלנו
אבותינו הראשונים ראוי לנו שלא לחיל כי אם בכשרות
משמרת ופייג וגדו שיכ"כ כשר צדאי בלי שום ספק,
עלכ"כ ישייש שהאריך עוד. ודרכו ז' אמר בשם
אשר בעמיד מקולן נסיגעט אשר ממש מסר נפשו על
דבר כי הקצבים השליחו עליו בלילה לתוך ביתו בדרך
כהתן אמן גדולה כדי להביא ר"ל ויאל כמעט בדרך
עם, גם צעיר כי לו כמעט מחנדים דא כי היו ברוב
קלי כדעת וכדומה, אבל הוא לא יח ולא שקט בכל זאת
עד שפחה צדו לבעמיד משניה כראוי עד כיום כזכר.
ובמ"ש שאין ראוי מדורות בלפניו. זה מנאח גם בסוף
שלי לקול כדורות לך להחזיר יותר שלא להאמין
לפחדם אדם, וכמכ"רם שיק כהצבנ חויר סימן אי'
סעט ששעשו שכחור וזכירא חתמתיים וחקלוח כלין

מתשובת הל"ז מאו"י ד' כותב לכת' 1. חכמי הדור שמצוללים ככלי קשות ככלי
דור ודור בעסקים החיקול הנשר וכמעט שהרגו אותם. והפעם כהואר בח"ט סי'
ר"ה. 2. שמוצאין פרצה צדיק"ל להחמיר בכל החמורות. 3. הרבנים לא שאלו
להשתטות ולקצבים להחמיר עליהם אלא אדרבה נתנו פקודתם בחוקי ועזו את יתי'
בעות עי"ז לצרות ומכנות. 4. בכל הדורות היו הרבנים האמיתיים הנורדיים
בעסקי החמירה, ל"י ה"ד ד פ"ה ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד ה"ד

כשר כן יו"ד צעור, כמעט פסקה חקת כשרות
מסחס ישראל.

ולפענ"ד הוא מוכרז מש"ס ופוסקים, שכרי מקור
פלוגתא ברמב"ם והראב"ד ז"ל אם יש לפחם אדם
חקת כשרות, הוא מנמרה שצדק אר דף ל"ט דחניא חן
לוקחין בצוריא זכו', ופי"ן רמב"ם כ"י מ"ה פירא כלכב
כ"כ ובכ"מ ובלחם משנה שם פעם פלוגתאם, וברמב"ם
סובר דסוריא לאו דוקא אלא כל חירל ככלל וכ"כ הוא,
ולא צעו לאפוקי אלא א"י בזמן שכיב כולו לישראל,
ובמכ"ז אף ארץ ישראל דינו כח"ל, וראב"ד ז"ל סובר
דסוריא דוקא בשביל שכיו חשודים אבל שאר מקומות
שאינם חשודים לא. והכ"ה אף אומר דסוריא כי
אז מקולקל לגמרי, כי כ"י דרים שם תנאים ואמוראים,
ובמקום שכיו רבנן וחלמידיהון בזמן האנאים כי ברוב
חורב ויראה, גם מנד בסגרא אלו כי כוכ מוחק שכלל או
אפילו רובן חשודים למכור דברים באסורים, לא כי
לך לבשמיטתו שאין לוקחין שם מסחס צ"ל דפשיטא
כל דפריש מדובא פריש, ופי"כ שכ"י רק חשדא מלוי שם
כאופן שחששו ח"ל במיטוס כמלוי ולא נתנו שם חקת
כשרות לפחם בני אדם, ועי' חו"ס שנת דף י"ג פי"ה
ד"כ רבא, דאף דרוב פ"כ ממשרין כס ומה שאמרו
בסופ"כ (דף מ"ה פי"ה) שלא היו מפרשים ל"ל שלא היו
מפרשים כולם, מ"מ אלו למיטוס צדמתי יותר מנתמקום
אחר משום שהוא מיטוט דשיחא טובא, וא"כ פ"כ
ל"ל שצטאר עניינים שהחירו חז"ל ליקח מסחס אדם
מחבר להם שלא כ"י כהשדא אפילו כדך מישום בשכית,
כי גם צדמתי לא כ"י כהשג אלא סבור מישום בשכית,
חכ דעת הראב"ד כהשגותיו שכתב דלא חשדו, ומש"כ
גם לדעת הראב"ד אי"ל לומר דכלל כ"ל דככל מקום
יש חקת כשרות, דכרי סוריא יוכית, וכדברים סחומים
צמ"י כגנול בזה למכ חששו בצוריא, אבל מדחיין צדמתי
שחששו למישום כמלוי אף כיבא דרובא כשרות, וז'
אי"ל לכקל יותר גם במקומות אחרות וילמד סחוס מן
המפורש. ובזמננו שרבה כמכשלב וחקלוח רח"ל
וכחורב וכיראכ נתמטעכ בדיוסא כמתחונכ, לא עדיפי
מסוריא. וצעור"כ אין כהשגות מישום כמלוי אלא רוב
כמלוי, ואין לנו לסמוך על חקת כשרות אף לדעת
הראב"ד ז"ל.

ה

והפנ"י בניסן דף י"ז חקר על חקת כשרות מכ פי"כ
דילמא מבזן אמה לעולם לא כ"י לב חקת כשרות,
וכתב דע"כ השום דחז"ק דתו רוצה ורוב ישראל כמע